

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена:

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на год. 12 круна, на по год. 6 круна.

За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату

Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.

Појединачни број 20 хол.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата се шаље поштом само упутницом или групом и непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње. Дописи се шаљу Уредницима. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет знакова по 1 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Заступника Нашег Министра Правде, Нашег Министра Унутрашњих Дјела, постављамо:

за предједника Великог Суда Д-ра Лазара Томановића, досадашњег великосудију,
Заступник Нашег Министра Правде, Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај Указ.

Ријека, 26. фебруара 1905.

Никола I.

Министар Унутрашњих Дјела:
Заступник Министра Правде,
В. Б. Петровић с/р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Заступника Нашег Министра Правде, Нашег Министра Унутрашњих Дјела, постављамо:

за Начелника одјелења Министарства Правде Мила Б. Дожића, досадашњег великосудију, по потреби службе.

Заступник Нашег Министра Правде, Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај Указ.

Ријека, 26. фебруара 1905.

Никола I.

Министар Унутрашњих Дјела:
Заступник Министра Правде,
В. Б. Петровић с/р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Заступника Нашег Министра Правде, Нашег Министра Унутрашњих Дјела, постављамо за великосудије:

Риста Поповића, досадашњег привременог члана Великог Суда, предједника Обласног Суда у Бару;

Митра Ђуровића, досадашњег предједника Обласног Суда у Никшићу.

Заступник Нашег Министра Правде, Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај Указ.

Ријека, 26. фебруара 1905.

Никола I.

Министар Унутрашњих Дјела:
Заступник Министра Правде,
В. Б. Петровић с/р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Заступника Нашег Министра Правде, Нашег Министра Унутрашњих Дјела, постављамо:

за заступника предједника Обласног Суда у Никшићу Михаила Ивановића, досадашњег секретара Великог Суда, по потреби службе;

за заступника предједника Обласног Суда у Бару Гаврила Церовића, досадашњег секретара Великог Суда, по потреби службе.

Заступник Нашег Министра Правде, Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај Указ.

Ријека, 26. фебруара 1905.

Никола I.

Министар Унутрашњих Дјела:
Заступник Министра Правде,
В. Б. Петровић с/р.

МИ

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Заступника Нашег Министра Правде, Нашег Министра Унутрашњих Дјела, постављамо:

за заступника секретара Великог Суда, а у рангу писара вестог Суда, Љубомира Бакића, савршеног правника;

за писара Великог Суда Душана Поповића, правника.

Заступник Нашег Министра Правде, Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај Указ.

Ријека, 26. фебруара 1905.

Никола I.

Министар Унутрашњих Дјела:
Заступник Министра Правде,
В. Б. Петровић с/р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— У петак, 4. о. мј., држан је у овдашњој манастирској цркви парастос за упокој душе Н. В. Књагиње Зорке, блаженоупокојене супруге Н. В. Краља Србије Петра I. При парастосу чинодјејствовао је Високопреосвештени митрополит г. Митрофан са мјесним свештенством, а присуствовали су наши великодојности, чиновништво и многобројно грађанство.

— Господин цуковник Александар Константиновић са госпођом отпутовао је за Ницу.

— Господин Пеларен, артиљеријски потпуковник, досадашњи овд. војни аташе Француске Републике, пробавио је три дана на Цетињу и Риједи, гдје је имао част бити примљен у опрштајну аудијенцију од Њ. Кр. В. Господара.

Госп Пеларен, одликован је златном медаљом „За ревност“.

ЦЕТИЊЕ, 4. марта

Нова држава у изгледу.

У енглеској штампи појавили су се занимљиви чланци о томе, како се је формирала арабљанска политичка лига, којој је цијел, да успостави арабљанску државу на мјесто данашње Турске, која, по мишљењу чланова те лиге, из дана у дан све више опада.

Комитет ове лиге налази се у мисирском граду Каиру и упутио је овдје дава на све државе и народе прокламацију, у којој јасно одређује, како границе ове будуће државе, тако и основне принципе њеног уређења.

За старјешину овога будућег царства биће постављен један од арабљанских шеиха, који ће владати на основу нарочите конституције. Мека и Медина, као свештене мухамеданске вароши, добиће нарочито аутономно уређење, а такво исто уређење добиће Палестина, Сирија и Јерменска.

Како ће се пак то конституционо уређење slagати с претписима

Корана, о томе се у поменутој прокламацији не говори.

У опште, у тој се прокламацији тек узгредно говори о уређењу те будуће арабљанске државе, а највише се говори о узроцима, који су приморали комитет лиге, да извиде на јавност с том прокламацијом. Писци те прокламације отворено јављају, да су се они ријешили на тај корак само за то, што је Турска у потоње вријеме сувише потпала утицају једне велике јевропске државе, те се лако може претворити у њену колонију.

По себи се разумије, о којој великој држави овдје иде ријеч. Немачка питања с јаромћу се одвијела према овој замисли и отворено баца кривницу на енглеску дипломатију за комбиновање ове политичке интриге. Јасно је, да много значи то, што је арабљанска лига поникла баш у Каиру, т. ј. у вароши, која се налази под енглеском влашћу.

Читав овај план одговара и иде у прилог да не може боље бити, енглеским интересима у источном питању. Кад би се овај план остварио, онда би Енглеска господарила не само над Мисиром, него и над Арабијом и Малом Азијом. Да се пак не би с Француском око тога посвађала, она зараније искључује Сирију испод свега будућег протектората.

О Цариграду се у прокламацији не говори ништа, те може бити, да се инспиратори арабљанског комитета од Цариграда, тек само да добију велико царство, које ће да наслиједи власт и владавине турске.

Ствар је овдје тако вјешто постављена, да Енглеска у томе баш ничим не рескира. Ако план успије — добро и јест; не успије ли — британска дипломатија објасниће, да Енглеска није постављена да чува углед Порте Отоманске, и да није то њен посао, да пави политичке покрете у мусулманском свијету, ако се ти покрети не косе с енглеским интересима.

Овај план јасно показује, да Енглеска жели да стане на пут ширењу немачког уплива у турским владавинама и да не жели ништа хладнокрвно гледати на немачку колонијализацију у Турској. Организација арабљанске лиге под заштитом Енглеске већ је свршен чин. Остаје само да се види, хоће ли то све имати каквих практичних последица, или ће се ограничити на саме приче. У сваком пак случају једно је јасно, а то је, да се вјештине енглеске дипломатије, који, пошто је замела кашу на Далеком Истоку, прелази сада да чини то исто и на Ближем Истоку. — ништа приговарати не може.

НЕСТАШНИЦА У ЉУДИМА.

У једноме од потоњијех бројева лондонскога листа „Spectator“ штампан је чланак, у коме се тај лист горко жали на општу оскудицу способних људи по свијема гранама државне управе и рада, и то баш у ово доба, кад се збивају догађаји од првостепене важности. Нове државе постају, а старе се руше или се групишу у нове савезе; порађају се сукоби између разних сталожка; воде се ратови, и то такви ратови, који надмашују величином и

ужасима све што до данас у томе погледу зна свијетска повјесница; на Далеком Истоку једна азијатска држава постаје седмом велесилом, која иде на то, да доминира над свијема азијатским покрајинама, које додирују Тихи океан; у средњој Јевропи једна држава, која је са свијем страна притјешњена и ватворена у сухоземним границама, спрема се да се бори око господства над морима; држава која се налази мало јужније, која се рачуна за најмирнију царевину и која, рекао би, и не помишља на какву поморску политику, заводи се такође том политиком и спрема се за некакву морску авантуру; у Француској се изводи преуређење војске и спрема се за равноба државе и државе; у Енглеској продужава се борба између двије партије, које су скоро сасвијем клонуле; најпослије, у Новоме Свијету толико је ојачала Сјеверо-Америчка република, да већ јасно истаче намјеру, да уђе у породицу Старога Свијета и да се и њен глас чује у рјешавању свијетских догађаја. Све су то догађаји од првостепене вриједности, али гдје су ти првостепени радници, који тијема догађајима управљају?

„Spectator“, пошто је надвојио цара немачког, Вилхелма II, и предсједника Савезних Држава Сјеверне Америке, Рузвелта, и пошто та два државника сматра као изузетак, докazuje, да кад год се човјек окрене, свуда онажа крајњу несташницу у добрим државницима и људима од рада. Нема данас Бонапарт, Бизмарк, ни Кавур, па нема ни Гарибалда, — тога особито човјека, на чији су миг тако рећи ницале из земље читаве армије. Па и сами Јапан, који данас задивљује свијет својим успјесима, не може да покаже ни једног свог генерала, који би имао војничког талента Молткеа, економске способности Колбера, или дипломатског дара Ришелеа.

Сам Бог зна, колико би могли набројати имена оних људи, који стоје на челу управе, а који се не умију паћи у сувременим догађајима, па ма на ком пољу рада било. Али сад настаје питање, у чему се баш налази узрок то опште несташнице у људима? — Енглески писац цалази тај узрок у крајњој компликацији услова сувременог државног и друштвеног живота и у крајњој укрупности најразноврснијих интереса; пред тим се и најевангеличани људи морају замислити и не могу се ријешити, куда да окрену.

„Новоје Времја“, слажући се у томе са енглеским писцем, додаје још ув то, да би се узрок тој појави могао потражити још и у оном притиску страпачких назора, као и у притиску од страха масе, која тако лако и скоро без разбора ствара себи идоле између људи.

Тај притисак у сувременом животу осјећа на себи и мисао и личност, независно од услова државног живота. Личност се налази у ропству код друштва или страха, изван којих она не може наћи ослонаца за свој стварни рад. Личност се мора покоравати друштвеним захтјевима, или захтјевима странке, и тим захтјевима ваља да жртвuje све особано свога ума и својих способности. Слободном развиту воље и карактера истичу се свуда такво препо-

них Руса и 300 рањених Јапанаца. Китајци су послје одласка Руса западали болнице.

ТЈЕЛИНГ, 1 марта — („Руска тел. агенција“) Руске се чете приближују позицијама код Тјелинга. Јапанци напредују полагано у одјељењима сјеверно од Мукдена.

ПЕТРОГРАД, 1 марта. — Куропаткин јавља 26 фебруара: За бојева, који су потоњих дана непрекидно трајали, имали смо ми око 50000 рањених Одступање од Мукдена било је веома тешко. Ми вијесмо ишли путем, нећ шумана.

Куропаткин јавља 27. фебруара: По вијестима заповједника наших повадница, Јапанци су са једном и по дивизијом узвсмривали наше залеђе, али до обилног боја није дошло. Други сибирски стрељачки пук имао је јако тешку борбу. Марширао је под ватром Јапанаца са запада и истока. Снагли су се само пуковник Леп, 3 официра, 150 војника и застана. Овај је пук изгубио око 1000 људи.

ТОКИЈО, 1 марта. — Из главног јапанског логора јавља се: Све наше војне силе крећу се сада к сјеверу, те прогоне непријатеља на свим тачкама. Руси су настојали да се на равним мјестима одушпру, али смо их сузбили и нанјели им тешких губитака. Наше су чете до недеље очистиле од непријатеља цијели крај до 25 миља сјеверно од Мукдена, а прогоне га још и даље. Руси су оставили велике количине ђебане и хране.

СУДА, 1 марта. — Трећа балтичка ескадра доловила је овамо.

ПАЗИС, 1 марта. — Из Петрограда јављају листови, да је Куропаткин замолио Цара, да га смијени са заповједништва мавдурске војске, јер да је морално и физички изнемогао.

Говори се, да ће ускоро бити мобилисан 21. и 33. војни корпус.

ЛОНДОН, 1 марта. — Из Вашингтона се јавља, да се у тамошњим дипломатским круговима по сигурно очекује, да ће Јапан најдаље за недељу дана учинити озбиљан корак за мир и ставити такве повољне услове, на које ће Русија сигурно пристати.

ЛОНДОН, 1 марта. — „Рајтер“ јавља из Курокијевог логора код Мукдена: Број убијених, који су остали на бојном пољу, износи 25000. Губитци руски износе најмање 100000. Освојено је 70 топова, а заробљено је 50 до 60 хиљада Руса. Губитци јапански нијесу виши, но што су били у пређашњим биткама. Јуче се је једна јапанска дивизија сукобила са више регимента руских, које су се повлачиле натраг. Послје жестоког боја предало се је 4000 Руса са 10 топова. Јапанци изгубили су 100 војника.

ТОКИЈО, 2 марта. — Ојама јавља, да су Јапанци 26. фебруара заузели мјеста Јенцау и Јингпау, која леже 18 миља источно од Фушунга, пошто су отуд изагнали непријатеља. Знатан број руских официра и војника предао нам се је.

ПЕТРОГРАД, 2 марта. — Говори се, да је генерал Сухомлинов наименован шефом генералног штаба Куропаткиновог.

„Тел. Агенција“ оспорвава све вијести о повратку друге тихоокеанске ескадре у руске воде.

ПЕТРОГРАД, 2 марта. — Куропаткин јавља 28 фебруара: Генерал Мајендорф пао је с коња 26. фебруара и сломио се. Пренесен је у Харбин. Нијесу стигли никакви извјештаји о новим сукобима. Чете су у добром реду. Непријатељ чини извјештаја.

ЛОНДОН, 2 марта. — Дописник Рајтер код Куропаткина јавља 28 фебр.: Као што се намјеравало, главни дио руске војске стигао је већ у Тјелин. Руска повадница имала је више бојева с Јапанцима.

ЛОНДОН, 2 марта. — „Дели Телеграф“ јавља из Токија, да се међу руским четата, које су се Јапанцима предале западно од Мукдена, налази и 16. војни корпус. Глас се, да је генерал Билдерлинг, заповједник друге руске армије, убијен. Дописник Рајтер код Курокија јавља, да су код Мукдена Јапанцима у руке пали и неки иностранци војни аташеји. између којих је један официр енглески, а два америчка.

ПЕТРОГРАД, 3 марта. — Куропаткин јавља 1. марта: Очајни напад јапански на центрум наших позиција на обали р. Фанхо одбијен је. Испред наших позиција остало је 1000 непријатељских лешева.

ЛОНДОН, 3 марта. — „Лојд“ јавља из Сингапура, да су тамо виђени 22 јапанска брода.

ТОКИЈО, 3 марта. — Јапанци уместопке гове Русе који увичу и већ се налазе на пет миља од Тјелинга; увеће много важних позација на југу од Тјелинга Очекује се заувеће Тјелинга.

ТОКИЈО, 3 марта. — (Званично) Ојама јавља, да је јапанска авангарда, која је гомила Русе, заузела Тјелин прошле ноћи.

ПЕТРОГРАД, 4 марта. — Куропаткин јавља од 1. о. м.: војници и чете које су биле одвојене од својих корпуса, повратиле су се у своје редове тегајем погоња два дана; војска је добро снабђевана храном и готова је за нову борбу. Од 2. о. м.: трупе пролазе Тјелин у најбољем реду; до мога поласка из Тјелина битка није била отпочета. Дописник „Новог Времена“ јавља, пошто су Руси оставили Тјелин, да се очекује велика битка на сјеверу од Тјелина.

ТОКИЈО, 4 марта. — Ојама јавља, да су Јапанци заузели Хингкинг.

ЛОНДОН, 4 марта. — „Дели Телеграф“ јавља из Сингапура од 2. о. м.: четири јапанске крстарице стигле су јутрос овамо под заповједништвом адмирала Дева и отпловили су послје подне у отворено море.

ПЕТРОГРАД, 4 марта. — Куропаткин је дигнут с дужности главнокомандујућег, а мјесто њега назначен је Лињевић.

БЕРЛИН, 5 марта. — Из Петрограда јављају, да је под предједништвом генерала Авопа образована комисија, да ујасни услове предјере Портартури и да изрече суд над Стеселом.

ЧАНТАПУ, 5 марта. — Куропаткин полази вечерас у Петроград.

ТАНАНАРИВА, 5 марта. — Руска флота оставила је јуче Носибе и отпловила не зна се куд.

ТОКИЈО, 5 марта. — Јапанци су напли у околини Тјелинга много хране, од које су Руси спалили двије трећине и заробили су много Руса, чији број још се тачно не зна.

ПЕТРОГРАД, 5 марта. — Куропаткин ће остати и даље као Царев генерални ађутант.

ПАЗИС, 27 фебруара. — Књаз бугарски стигао је овамо.

РИМ, 28 фебруара. — Краљ је повјерио Фортису потпредједнику парламента, да састави ново министарство. Фортис ће осим предједништва преузети и унутрашње послове, а већина бивших министара у Ђолитијевом кабинету задржаће и сад своје портфеле.

СОФИЈА, 2 марта. — Усташки вођа Дамјан Грујев, повратио се у Македонију.

МОСКВА, 3. марта. — На поворишној ојаци догодила се јака експлозија. Једна је особа рањена а више их је ватворено.

РИМ, 3 марта. — „Трибуна“ јавља, да је Фортис при саставу новог министарства наишао на тешкоће и да је стога захвалио Краљу на повјереној му мисији.

ЛОНДОН, 4 марта. — Краљ је лако болестан од нахладе.

РИМ, 4 марта. — Пошто је Фортис одбио да састави нови кабинет, Краљ је опуномоћио Титонија, да узме привремено и предједништво уз министарство унутрашњих дјела и потврдио је све остале министре на својим мјестима; парламенат је сазван за 9 март.

ЦАРИГРАД 4 марта. — Султан је одликовао цивилне агенте Милера и Демерика великим орденом Османлије.

СОЛУН, 5 марта. — Близу Импана, 9 километара далеко од Ђвђеље, једна чета која је била ушла из Бугарске, потпуно је уништена. Погинули су 42 човјека, међу њима чувени вође Апостол и Леонидас.

ОБЈАВА.

По одобрењу Господина Министра Унутрашњих Дјела, на дан 1 марта ове год. дрнаће се лицитација у поштанско-телеграфском одјељењу за закуп преноса поште од 1 априла 1905 до 1 априла 1912, на линијама: Никшић — Плавница, Бар — Вир и Подгорица — Котор.

На лицитацију имају право: црногорски поданици, који су писмени који уживају сва грађанска права, који имају сва својства уговарача и који положи 5.000 кр науције у новцу.

Поштанско-телеграфско одјељење уступиће закупцу на одплату у ратама до 1910 све своје коње, кола, теглећи прибор и резервни материјал по процјени једне мјешовите комисије.

Закупцу припадаће сви приходи од подвоза путника и пртљага, а од поштанско-телеграфског одјељења субвенција, која се излицитира за пренос поште.

Закупац треба да до 15 марта ове год. преда поштанско-телеграфском одјељењу уредну науцију од 40.000 круна у непокретној имовини.

Услови уговора могу се видјети свакога дана у канцеларији поштанско-телеграфског одјељења.

Број 680.

Из поштанско-телеграфског одјељења Министарства Унутрашњих Дјела 4 фебруара 1905 на Цетињу. (4—4)

Измјена Из обзира на краткоћу времена дан лицитације одложен је на 10. марта; те, према томе, и остали рокови, који се у објави помињу, продужују се за 10 дана

К броју 680.

Из поштанско-телеграфског одјељења Министарства Унутрашњих Дјела 25 фебруара 1905 на Цетињу. 2—2

О Г Л А С.

Васиљ Ђорђевић са Цетиња отпутовао је назад двадесет и девет година у иностранство, и у току потоњих петнаест година није давао никаквог гласа о себи. На молбу његове остареле мајке Софије, умљава се сваки ко о њему што зна, или сазна, да јани

Министарству Иностранних Дјела. 2—2

Судски позив.

К броју 42 ех 1905. Књ Обласни Суд на Цетињу — на основу преуде Књ Великог Суда од 27. јануара ове године, бр. 35 ех 1905.—V.—1903.—81. у кривичној истрази против одбјеглог Јована Перичина Машновића из Куча, оптуженог за злочин преларе извршене зајмом новца у своти од 284. круле према Стани Вудатовић из Цетиња, — позива оптуженог Јована, да на дан 1. маја ове године у 9 сати прије подне предстане потписаном суду, јер ће у противном суд тога дана и без његова присуства (in contumaciam) на његову штету донјети пресуду.

Цетиње, 4 фебруара 1905 год.

Књ Обласни Суд:
Секретар, Предједник,
Р. Врњаче. Ј. Милић. 2—3

Приватне објаве.

ЗАХВАЛА.
Покјони Милош Б Шаулић, вршилац дужности министра правде, био је себе

осигурао код американског друштва „The Mutual“ на 10.000 круна. Речено Друштво, одмах послје извјешта о смрти покојника и по добитку нужних података, упутило је преко мене, као пуномоћника покојникове фамилије, именовану суму, тачно и без одговлачења.

На овако тачном поступку изјављујемо поменутом друштву захвалност.

Цетиње, 12. фебруара 1905.

Јанко Милић

Предједник Обл. Суда.

Р. 66

Бр. 19

2—3

ПРОДАЈЕМ све моје непокретно имање које имам у Ђеклиће.

Ко би хтео купити га, нек ми се за погодбу обрати.

Јован И. Матановић.

Р. 32

Бр. 24

2—3

ЗАХВАЛА

Од уредника „Српског Цвећа“ госп. Дра Каменка Суботића, — издавач госп. Видра — Праг, доуђена ми је *права награда*, 5 дуката, за једну умјетну приповијетку.

Речених пет дуката примио сам тачно у скупоцјеној од кадифе израђеној кутији са *дипломом*.

На овако уредној пошљици изјављујем славном уредништву „Српског Цвећа“ особиту захвалност.

Загреб, 20 фебруара 1905.

Ристо Поповић, свештеник.

Р. 55

Бр. 29

1—1

ОБЈАВА.

Механичко гвозђарска радионица

ПЕТРА ДРЕЦУНА — ЦЕТИЊЕ.

Примам на поправку све врсте шивањих машина, максине од кропљења лова, приватно оружје и све друге гвозђарске израде.

Набанљам све врсте шивањих машина, и максине за кропљење лова под гаранцијом и држим за исте потребити прибор.

Све што израдим под гаранцијом је, а уз умјерене цијене и брзу израду.

С поштовањем

Петар Дрецуна

механик.

Р. 60

Бр. 30

1—5

БЛАГОДАРНОСТ.

Тужним срцем јављамо пријатељима и познаницима, да се наш брат

Командир Поп **МАРКО ВУКАНОВИЋ**

преселио у вјечност 21. овог мјесеца у 70 години живота, а предао матери земљи 23 истог уз саучешће главара, свештеника и свију племена црничке нахије, као и великог броја племена ријечке и катунске нахије, којима овим изјављујемо вјечиту благодарност.

Велика хвала оној господи и друговима покојниковим из унутрашњости, као и свима оним, који нам писмено или телеграфски саучешће изјавише.

Хвала нека је учитељима: брчоском и подгорском, који онако лијепо највише рад покојников, те гме нама и његовој фамилији у велико тугу ублажише.

Подгор, 25. фебр. 1905 г.

Ожалошћена

Браћа Вукановићи

у име своје и покојникове фамилије.

Р. 108

Бр. 31

1—1

Сродницима, пријатељима и познаницима јављам, да ћемо у сриједу 9. оз. мј. овдје у цркви на новом гробљу у 9 сати изјутра држати парастоз вапшму никад незабрављеном покојнику

Васу Пиперу.

Цетиње, 3 марта 1905.

Станица Пипер са дјецом.

Р. 37

Бр. 32

1—1